

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt VIII. An propter supradictos errores Græci sint censendi hæretici, an
tantum schismatici?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38601

nonibus, ceterorum venerabilium Patriarcharum, ut Patriarcha Constantinopolitanus secundus sit post sanctissimum Romanum Pontificem, terius vero Alexandriae, quartus autem Antiochenus, & quintus Hierosolymitanus, salvo videlicet privilegiis omnibus & iuribus eorum. Datum Florentia in sessione publica synodali solemniter in Ecclesia majori celebrata, Anno incarnationis Domini 1439. pridie nonas Iulii, Pontificatus nostri Anno nono.

Subscriptiones Imperatoris, ac Orientalium Patrum, qui in Synodo aderant.

Ego Joannes Palæologus fidelis in Christo Rex & Imperator Romanorum, subscriptus.

Ego Antonius humilis Metropolita Heraclensis, & Consiliarius Edicendorum, totius Thracia & Macedonia Primus, & Philothei sanctissimi Patriarcha, & Sedis Apostolica Alexandrina locum tenens subscriptus.

Ego Gregorius Protosingelus Confessor spiritualis, ac Sedis Apostolica Alexandrina & ejus Domini Patriarcha locum tenens, subscriptus.

Ego Isidorus Metropolita Syria & totius Russie, ac Domini Dorothei Patriarcha Antiocheni, & ejus Sedis Apostolica locum tenens, subscriptus.

Ego Dositheus humilis Metropolita Mopsuestiae, & Joachimi sanctissimi Patriarcha Hierosolymitani, ac ejus Apostolica Sedis locum tenens, subscriptus.

Ego Metrophanes humilis Metropolita Cyzici, ac locum tenens Ancyrensis subscriptus.

Ego Dorotheus humilis Metropolita Trapezundensis, ac locum tenens Cesariensis. Antiquitus, subscriptus.

Ego Bezzarion divina miseratione Archibishopus Nicianus, ac locum tenens Sardensis Prelatus, subscriptus.

Ego Macharius humilis Metropolita Nicomedie subscriptus.

Ego Ignatius humilis Metropolita Tironia ac locum tenens Nicomeiensis Antiquitus me subscriptus.

Ego Dorotheus humilis Metropolita Mytilenensis, ac locum tenens Sidenensis Pontificis me subscriptus.

Ego Damianus humilis Metropolita Meldobalchensis, ac locum tenens Sebastieni. Prelatus subscriptus.

Ego Joseph humilis Metropolita Amasiensis subscriptus.

Ego Nathanael humilis Metropolita Colossensis, ac Insularum Cycladum subscriptus.

Ego Gennadius humilis Metropolita Gannensis subscriptus.

Ego Matthæus humilis Metropolita Melitenensis subscriptus.

Ego Dolitheus humilis Metropolita Dramensis subscriptus.

Ego Sophronius humilis Metropolita Anchialensis subscriptus.

Ego Bezzarion Archibishopus Nicianus mandato ac nomine Emanuelis Diaconi ac magni Sacellarii Chrysostomi vulgo nuncupati, qui eadens nobiscum sensit, subscriptus.

Ego Theodorus Zanthopulus Diaconus, & magister Sacrae Scriptae subscriptus.

Ego Michael Balsamorum Archidiaconus, & magister Bibliothecarii subscriptus.

Ego Sylvester Syropulus Diaconus Ecclesiarches, ac iuris servator subscriptus.

Ego Gregorius Procedicus Diaconus Cappadocius, subscriptus.

Ego Constantinus Armeropiscopus, ac locum tenens Meldobalchensis Prelatus, subscriptus.

Thom. à Iesu Oper. Tom. I.

Ego Ecclesiarches veneranda mansio[n]is, & sancti Basilice magna Laure Montis sancti, ac ipsius mansio[n]is locum tenens subscriptus.

Ego Athanasius olim Abbas circumscriptè subscriptus.

Ego Gerontius Abbas sanctæ mansio[n]is omnipotentis, subscriptus.

Ego Germanus olim Abbas sancti Blasii, subscriptus.

Ego Pachumius Confessor ac Abbas sancti Pauli subscriptus.

C A P V T VIII.

An propter supradictos errores Græci sint censendi hæretici, an tantum schismatici?

Primum statuendum est schisma ab hæresi differe in hoc, quod hæresis sit dogma fidei contrarium; schisma vero sit crimen, quod quis ab unitate Ecclesie recedit, ac proinde hæresis est contraria fidei, non tamen schisma, sed tantum Ecclesie unitati: ita docet B. Hieronymus, ut refertur v. 4. quest. 3. c. in hæresim, & D. Augustinus lib. 20. contra Faustum, & alii Patres: ut si quis confiteatur esse oportere in Ecclesia unum caput universale, sed fateatur hunc, vel illum, videlicet Joannem aut Petrum non esse verum & legitimum caput Ecclesie, diceretur schismaticus, non tamen hæreticus.

Secundum supponendum est schismaticos, quamvis hæretici non sint, non esse membra Ecclesie, & extra illam esse; nam si Ecclesiam accipiamus, ut est Fidelium congregatio sub uno capite, nomine Christo Domino, & ejus in terris Vicario, Romano Pontifice viventium, schismatici sicut & hæretici extra Ecclesiam sunt: quia sicut hæresis separat & dividit hæreticos ab Ecclesie, ita schisma dividit, & separat schismaticos a capite & unitate Ecclesie: ac ideo jure extra Ecclesiam esse dicuntur, qui ab Ecclesie unitate & communione recedit.

Prima Propositio, Græci ab Ecclesia Romana sunt separati & schismate divisi. Nam ut D. Antoninus, *tertia pars historiarum* tit. 22. c. 13. §. 1. & 2. scribit, præcipuas Orientis Ecclesias & maximè Constantinopolitanam duodeciles ab Ecclesia Romana Sede & potestate se ipsas subtraxisse: & certè publicè & aperte ter Græci ad Ecclesie Romane unitatem redire; scilicet in Concilio Lateranensi sub Innoc. III. Lugdunensi sub Gregorio X. Florentino sub Eugenio IV. Postea verò ad schisma reversi ac proinde excommunicati permanèrunt, excommunicatione majori, quia omnes schismatici in Bulla *Cœna Domini* reuidentur. Et ideo ab Ecclesia Latina & Catholica divisi in statu damnationis eternæ versantur. Nam, ut benè D. Augustinus *de fide ad Petrum* cap. 3. 8. firmissime tene, & nullatenus dubites, non solum omnes paganos, sed etiam omnes Iudaos, hæreticos, atque schismaticos, qui extra Ecclesiam Catholicam praesentem finiunt vitam in ignem aeternum iungunt. Et c. 39. ubi supra ait: *Firmissime tene, & nullatenus dubites, quemlibet hereticum vel schismaticum, si Ecclesia Catholica non fuerit aggregatus, etiam si proximi nomine vitam fuderit, non posse salvare.*

Præcipua tamen difficultas est, An Græci non solum schismatici, sed hæretici sint censendi. Nam D. Thom. in *Opusc. 1. cap. 32.* afferit, Non minus solvi *ESUM* ab his, qui *Spirillum sanctum* afferunt à Patre & Filio non procedere, quam solvi tentatum sit ab Ario & Macedono, Nestorio, & ejus

L 2 medi

D.Thom. modi alii: sed quicquid JESUM non solum est hæreticus, ut ipse D. Thomas ex Joan. Apostolo docet, sed & Antichristus: igitur Græci non solum schismati, sed hæretici iudicandi sunt. His Græci, tamen non obstantibus alii opinantur Græcos schismati esse schismaticos: ita ex junioribus docet Pater Azorius *1. prima Inst. Moral. lib. 8. c. 20. q. 10.* Quare merito ab Ecclesia Catholica non hæretici, sed schismatici sententur & appellantur: **Azorius.** ita specie insinuat D. Bernardus in *Epiſtola ad Eu- genium lib. 3.* Ego addo, inquit, de pertinacia Græcorum, qui nobiscum sunt, & non sunt: juncti fide, pace divisi, quamquam & in fide ipsa claudicaverint rebus semiti. Idem aperit tener D. Thom. Opus, ubi docet Patres Græcos in Catholico sensu esse exponendos Ratio hujus opinionis est, quoniam, ut praedictus auctor docet, in predictis fidei articulis, ex quibus Græci accusantur ab aliquibus, ut hæretici, potius nomine, quam re ab Ecclesia Romana dissident. In primis inficiantur illi Spiritum S. à Patre Filioque procedere, ut in Bulla unionis Eugenij IV. dicitur, existimantes Latinos sentire à Patre Filioque procedere tamquam à duobus principiis, cum tamen Latina doceat Ecclesia procedere à duabus personis tamquam ab uno principio & spiratore; quare Græci ut usum principium significant, dicunt Spiritum sanctum à Patre per Filium procedere ab omni æternitate. Nec dif-

fiuntur omnino Romanum Pontificem Petrum successorem in Ecclesia Primatum à Christo Dominum accepisse, sed nihilominus dicunt totam Ecclesiam in generali Synodo coacta, majorem potestatem habere in rebus fidei, & ceteris, quæ ad generalem Ecclesiae statum pertinent, definiens. Quæ fuit etiam sententia Gersonis, & Parisensem Theologorum, nondum ab Ecclesiis tamquam hæretica generali decreto damnata.

Præterea Græci purgatorium ignem non profus de medio tollunt, ut ipsi clarè farentur *s. eff. ultima Concilij Florentini,* in modo afflant se perpetuo purgatorium agnoscisse. (verè eam sacrificia & preces offerunt DEO pro mortuis, non Beatis certè, neque damnatis ad inferos, quod planè esset absurdum, & impium: ergo pro his, qui cum fide & pietate hinc discesserunt, sed nondum plenè penas peccatorum debitas persolverunt) sed solum id iniciari videntur certam ignis corporis penam, de quo nihil est de fide determinatum ab Ecclesia, ut optime docet Bellarm. *lib. 2. de Purgat. cap. 10.* Quicquid autem sit, de his & aliis fidei articulis, in quibus multi Græci & alii Orientales mala fide errant, & proinde hæretici sunt, Græcos tamen non hæreticos, sed schismaticos appellamus, quia morem loquendi pristinum retinemus.

DE PROCURANDA CON- VERSIONE OMNIUM GENTIUM,

LIBRI VI.

PARS SECUNDA.

De juvandis Gracis, & ratione agendi cum eis, ut ad fidem Catholicam alliciantur.

CAPUT I.

De causis præcipuis unionem Græcorum cum Ecclesia Catholica impedientibus.

Causa diffidio- **I**n primis scire necessarium est præcipuas causas, quæ unionem Græcorum cum Ecclesia Catholica impedian, ut his cognitis, & patribus, facilius sit via ad eas removendas. Causa igitur, cur inter Græcos & Latinos tanta sit in Religione diffidia, latissimè numerantur à Possevino *Tom. 1. lib. 6. à Cap. 2.* per plura capita. Nos autem brevitat consulet, ex eodem Auctore præcipuas tantum recensēbimus.

Grecos & Lati- Prima causa & veluti radix referri potest, ad collapfas, quæ olim in Græcia floruerunt, Academias, & cum eis omnes literarum disciplinas, quæ modo refutari vix sine magno periculo posse videntur, dum alienam Græci in Oriente dominacionem ac jugum patientur. Re tamen attente considerata haud tantum imminent à Turcis peri-

culum, quantum fortasse prima fronte apparet. Nam Turcæ, ut experientia constat, liberum cuique relinquent, ut quam velit Religionem teneat, modò adversus Mahometi sectam nihil dicatur. Unde cum solidæ pietatibz nihil sit inaccessum neque difficile, dum fieri nihil aliud quam Christus, & ejus gloria quæatur, prædictum impedimentum poterit superari.

Secunda causa referri potest ad remissionem eorum curam, à quibus etiam inter populos Latinitatis Græci juvari potuerint, atque ad pietatem accendi. In qua etiam re, forte plurimum à nostris peccatum fuit: Nam sicut perfecta charitas magnos præ se fert stimulos ad pietatem, ita cum haec refrigescit, non solum fibi, verum etiam ceteris obest.

Tertia referri potest, quia aliquando à Latinis non omnino verè, vel falso, quæ inter Christianos decet charitate aliqua fuerint Græcis obiecta, quibus eorum animi commoti, erga Latinos malè fuerint affecti. Nam ut constat ex supradictis, multi errores illis ab Auctoriis imponuntur, quibus non sunt maculati.

Quarta accedit, falsati codices Græci Patrum, quos